

רשומות

ספר החוקים

21 ביוני 1961

346

ד' בתמוז תשכ"א

עמוד	
166	חוק הבחירות (דרכי תעמולה) (תיקון), תשכ"א—1961 .
166	חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (ציאה לתוך-לארץ), תשכ"א—1961 .
168	חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 17), תשכ"א—1961 .
169	חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961 .
172	חוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 6), תשכ"א—1961 .
173	חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961 .
175	חוק המים (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961 .
176	חוק מפעלי ים המלח, ייבית על מנורת, תשכ"א—1961 .

חוק הבחירות (דרכי תעמולה) (תיקון), תשכ"א-1961 *

1. **בחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי סעיף 2 יבוא:** הוספת סעיף 2א

2א. לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3) ו-(4) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב]², או של תאגיד שהממשלה משתתפת בהנהלתו או בהגנתו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט השכרתם של אולמות ושל מקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל להשכרה, ולמעט נכסים שהוצמדו על ידי המדינה לרשותו של שר או של סגן שר.

2. **אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:** הוספת סעיף 17א

17א. געכרה עבירה על הוראה מהוראות חוק זה, יהיה אשם באותה עבירה, מכלי לפגוע באחריות פלילית של אחרים, גם מי שהחזיק בכספים או בכסב שנעברה בהם העבירה או היה ממונה על החזקתם או שמירתם, וזאת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט באמצעים סבירים למניעתה.

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בתשרי תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק בדברי הסדר ומפרסמו בה"ח 466, תשכ"א, עמ' 227.
1 ס"ח 284, תשי"ט, עמ' 138.
2 ס"ח 248, תשי"ח, עמ' 82.

חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ), תשכ"א-1961 *

1. **במקום התקנות 1 עד 3 לתקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ-לארץ), תש"ח-1948¹ (להלן - התקנות), יבואו תקנות אלה:** החלפת התקנות 1-3

1. היוצא לחוץ-לארץ יציג בשעת יציאתו לפני קצין בקורת הגבולות דרכון או תעודת מעבר בגי-תוקף, או תעודה אחרת שהוצאה לו למטרה זו על ידי שר הפנים.

2. מי שאין בידו דרכון או תעודת מעבר ישראלים או תעודה אחרת כאמור בתקנה 1, לא יצא לחוץ-לארץ אלא לאחר שמסר לשר הפנים או למי שמינה לכך, הודעה בטופס שנקבע, על יציאתו, בצירוף דרכונו או תעודת מעבר שלו, לפחות ארבעה עשר יום לפני יציאתו.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בתשרי תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק בדברי הסדר ומפרסמו בה"ח 474, תשכ"א, עמ' 290.
1 ע"ר תשי"ט, (הס"א) מס' 33, עמ' 45.

3. המקבל הודעה כאמור בתקנה 2, חייב להטביע בדרכון או בתעודת המעבר של המרדיע, או, אם ראה טעם לעשות כן, על גבי גליון נפרד שימסור לו, אישור על קבלת ההודעה.
4. רשאי שר הפנים, אם ראה טעם לעשות כן, להתיר את יציאתו של אדם שתקנה 2 חלה עליו אף אם לא ניתנה הודעה כאמור באותה תקנה.
5. לא יצא אדם לאחת הארצות המפורטות בסעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954², אלא בהיתר משר הפנים, ולא ייכנס אזרח ישראלי או תושב ישראל בכל דרך שהיא לאחת מארצות אלה אלא בהיתר כאמור.
6. שר הפנים רשאי לאסור את יציאתו של אדם מישראל, אם קיים יסוד לחשש שיציאתו עלולה לפגוע בבטחון המדינה.
7. מקום ששר הפנים רשאי להתיר או לאסור לפי תקנות 4 עד 6, רשאי הוא לתת את ההיתר או להתיר את האיסור בתנאים, בסייגים ובהגבלות שייראו לו.
8. יוצא-צבא כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 וגוסס משולב³, לא יצא לחוץ-לארץ אלא בתנאים אלה:
- (1) אם הוא נמנה עם כוחות המילואים -- לפי היתר של שר הבטחון או של מי שמינה לכך;
- (2) אם אינו נמנה עם כוחות המילואים -- לפי תעודה המעידה על כך שהוצאה על ידי מי שנתמנה לכך בכל זמן אחריו יום ח' בתשרי תשי"י (1 באוקטובר 1949).
9. שר הבטחון או מי שמינה לכך, רשאים להתנות את מתן ההיתר לפי תקנה 8 בתנאים, בסייגים ובהגבלות שייראו להם.
10. שר הבטחון, רשאי לקבוע בצו, שיוצא-צבא הנמנה עם כוחות המילואים ומבקש לצאת לחוץ-לארץ במועד פלוני, יגיש את בקשתו לפי תקנה 8 במועד שייקבע באותו צו, ובלבד שביציאה לחוץ-לארץ לתקופה מוגבלת יהא מועד זה לא יותר מ-15 ימים לפני מועד היציאה המבוקש, ושכל יציאה אחרת יהא הצו טעון אישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת.
11. שר הפנים, כאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בצו את האגרות שישולמו בעד אישור קבלת הודעה לפי תקנה 3 ובעד היתר לפי תקנה 4, ובלבד שהאגרה ליציאה אחת של אדם אחד לחוץ-לארץ לא תעלה על 15 לירות וכן רשאי הוא לקבוע בצו את המקרים הפטורים מאגרות כאמור, כולן או מקצתן.
12. תקנות אלה, למעט תקנה 1, לא יחולו על מי שנמצא בישראל מנחה רשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור או לישיבת ארעי, כמשמעותן בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952⁴.
13. שר הפנים רשאי לאצול מסמכיותו לפי תקנות אלה, למעט הסמכות לפי תקנה 6, ולמעט הסמכות להתקין תקנה בת-פעל תחיקתי.

אישור קבלת
ההודעה המוקדמת

היתר יציאה
בלי הודעה

היתר ליציאה
לארצות מסויימות

איסור יציאה
מטעמי בטחון

התנאת תנאים
בהיתר

יוצא-צבא

התנאת תנאים
לאיש מילואים

מועדים להגשת
בקשה על ידי איש
מילואים

אגרות

פטור תיירים

אצילת סמכיות

2 ס"ח 161, תשי"ד, עמ' 160.

3 ס"ח 298, תשי"ט, עמ' 286.

4 ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

- חיקון תקנה 18
2. התקנות 4 עד 10 לתקנות יסומנו 14 עד 20 ובתקנה 18, אחרי פסקה (ד) תבוא פסקה זו: "ה) היוצא לחוץ לארץ בניגוד לאיסור לפי תקנה 6."
- ביטול
3. תקנה 111א לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945⁵ -- בטלה.
- תחילה
4. תחילתו של חוק זה היא ביום ה' בחשון תשכ"ב (15 באוקטובר 1961).
- תחילה
5. תקפן של תקנות 8 עד 10 יהא עד יום ד' בטבת תשכ"ג (31 בדצמבר 1962); אולם שר הבטחון, באישור הכנסת, רשאי מדי שנה להאריך את תקפן לשנה נוספת.

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

5 ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1442, עמ' 1858.

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 17), תשכ"א-1961 *

- חיקון סעיף 93
1. בסעיף 93 לפקודת העיריות, 1934¹ (להלן -- הפקודה) יימחקו המלים "לעבודה מיוחדת".
- תוספת סעיף 93א
2. אחרי סעיף 95 לפקודה יבוא סעיף זה:
"סמכות לחתום על שטרות
א. (א) בכפוף להוראות פקודה זו או התקנות על פיה רשאית עירייה להיות צד לשיק הנושא עליו את יום היוצאתו למעשה ולהתחייב בשטר חוב.
ב) האמור בסעיף קטן (א) לא יתפיש כפוטר מאחריות אישית את החותם בשם עירייה על שטר שאין העירייה מוסמכת להתחייב בו או שאין הוא מוסמך לחייב בו את העירייה."
- חיקון סעיף 98
3. בסעיף 98 לפקודה, אחרי פסקה (14) תבוא פסקה זו:
"(14א) לדרוש מנעלי מקרקעין הגובלים ויחוב לסליל סלילה ראשונה מדרכה לאורך הרחוב הגובל את מקרקעיהם."
- חיקון סעיף 99
4. בסעיף 99 לפקודה, אחרי סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:
"(א) השתמשה העירייה לביצוע עבודה באשראי שניתן לה למטרה זו בתנאי הצמדה כאמור בסעיף 2 לחוק הריבית, תשי"ז-1957², רשאית היא לקבוע בחוק עזר, כי כל החייב להשתתף בהוצאות העבודה ושפיגור בתשלום ישלם לעירייה את סכום הוצאתה, כולו או מקצתו, בתנאי ההצמדה שבהם התחייבה העירייה."

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרטמו בה"ח 444, תשכ"א, עמ' 56.

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ע"ר תש"ח, עמ' 58; ע"ר תש"ט, עמ' 84; ס"ח תש"ט, עמ' 140; תשי"ז, עמ' 41, 145, 173, 307; תשי"ב, עמ' 138, 245; תשט"ו, עמ' 100, 120; תשי"ז, עמ' 38, 160; תשי"ט, עמ' 218.
2 ס"ח 219, תשי"ז, עמ' 56.

5. בסעיף 102 לפקודה, במקום טעיף קטן (א) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(ב) החלטת מועצת עירייה בדבר הטלת ארנונות תוגש לאישור שר הפנים במועד שקבע שר הפנים בתקנות ושללא יהיה מאוחר מיום 1 במרס שלפני שנת הכספים שלגביה הוטלו הארנונות.

(ג) המועצה תפרסם בתחום העירייה, לא יאוחר מיום 15 במרס שלפני כל שנת כספים שלגביה הוטלו ארנונות, הודעה בדבר הטלת הארנונות שאושרה על ידי שר הפנים, שיעורן ומועדי תשלומן, ובלבד שאם נתן שר הפנים צו לפי סעיף 105 (ב) לגבי עירייה פלוגית, תפרסם המועצה את ההודעה לאחר הכנת לוח השומה ובמועד שיקבע שר הפנים בצו ברשומות; שר הפנים יפרסם ברשומות הודעה בדבר אישור הארנונות, שיעורן ומועדי תשלומן."

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א-1961*

1. בחוק זה –
 "הממונה על השמירה" – אדם שאלוף פיקוד, או מי שהוסמך על ידיו, מינהו לממונה על השמירה, ובלבד שלמינוי ממונה על השמירה בפיקוד שבו השמירה נתונה בידי המשטרה, יסמך אלוף הפיקוד את האחראי מטעם המשטרה לשמירה באותו פיקוד;
 "שמירה" – לרבות אימונים וכל פעולה הדרושה לדעת הממונה על השמירה לשמירה על בטחון תושבי ישוב או רכושם;
 "רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית.
2. שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבטחון, להטיל בצו חובת שמירה על תושבי ישוב או ישובים (להלן – צו שמירה), וצו כאמור אינו טעון פרסום ברשומות.
3. ניתן צו שמירה, תסדיר הרשות המקומית שבתחומה נמצא הישוב או הישובים שעליהם חל צו השמירה, בחוק עזר, את ביצועה של החובה על ידי התושבים, לריבות קביעת הגילים והסוגים החייבים בשמירה, זמני השמירה ודרכי הפטור מחובת השמירה; על חוק עזר לפי סעיף זה יחולו בעירייה הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹ ובמועצה מקומית הוראות סעיף 9 לפקודות המועצות המקומיות, 1941², הכל בכפוף להוראות סעיף 16.
4. ניתן צו שמירה על ישוב שאינו בתחומה של רשות מקומית, או שהרשות המקומית לא התקינה חוק עזר כאמור בסעיף 3, יסדיר שר הפנים את השמירה בצו (להלן – צו הסדר).

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); תצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 472, תשכ"א, עמ' 281.
 1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
 2 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

5. (א) בחוק העזרי ומסדיר את השמירה תקבע הרשות המקומית רשות שמירה או רשויות שמירה לאזור שחוק העזרי חל עליו ותגדיר את סמכויותיהן ושטחי פעולותיהן; הוסדרה השמירה בצו הסדר, יקבע שר הפנים בו רשויות כאמור, ויגדיר סמכויותיהן ושטחי פעולותיהן.
- (ב) עד להקמת רשות השמירה באזור פלוגי, או אם חדלה הרשות לפעול ועד להקמת רשות חדשה, ימלא את תפקידיה הממונה על השמירה או הפועל מטעמו באותו אזור.
6. השמירה לפי חוק העזרי או לפי צו הסדרי, תהיה כהתאם להוראות הממונה על השמירה.
7. לא תוטל חובת השמירה אלא על גבר שהוא בגיל 18-55.
8. (א) לא תוטל חובת השמירה אלא על מי שהוא כשר לכך מבחינת הבריאות.
- (ב) מי שלא מלאו לו 50 שנה הוא בחזקת כשר לשמירה כל עוד לא הוכח ההיפך בדרך שקבע שר הפנים בהתייעצות עם שר הבריאות; אדם שמלאו לו 50 שנה, כשרו לשמירה ייקבע בבדיקה רפואית, שתייערך בדרך שקבע שר הפנים בהתייעצות כאמור.
- (ג) רשות השמירה תשתרר אדם משמירה בלילה פלוגי אם נוכחה שאין הוא מסוגל לשמור באותו לילה או אם הוגשה ליה תעודת רופא המעידה על כך.
9. (א) לא יחוייב אדם בשמירה יותר משני לילות בחודש ובסך הכל לא יותר מעשר שעות בחודש בתקופה שבין א' בתשרי וד' בניסן, ולא יותר משמונה שעות בחודש בתקופה שבין א' באייר וד' באלול, אלא אם ראה אלוף הפיקוד הכרוז, מטעמי בטחון, להורות, בדרך כלל או לישוב פלוגי או לכמה ישובים, על הגדלת מספר השעות או הלילות (בסעיף זה – הוראת הארכה).
- (ב) תקפה של הוראת הארכה הוא לשלושים יום אלא אם אישר שר הבטחון לאזור התייעצות בועדת זוף והבטחון של הכנסת, תקופת תוקף נוספת.
- (ג) הוראת הארכה אינה טעונה פרסום ברשומות.
10. מי שאינו חייב בשמירה מכוח חוק זה ישאי להתנדב בכתב לשמירה, והחייב בשמירה ישאי להתנדב כאמור לשמירה נוספת על זו שהוא חייב בה, ומשעשה כן יהא דינה של השמירה או השמירה הנוספת, לכל דבר, כאילו קויימה מכוח חוק העזרי או צו הסדרי, והמלא אותה יהיו לו כל הזכויות וישא בכל החובות הקבועות בחוק זה.
11. חובת השמירה לפי חוק זה תהיה כפופה לחובת שירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב].
12. (א) שר הפנים ימנה ועדות ערר לענין חוק זה; מינויה של ועדת ערר יכול שיהיה כללי או לאזור מסויים.
- (ב) כל ועדת ערר תהיה של שלושה. כיושב ראש הועדה ימונה, על פי המלצת שר המשפטים שופט או אדם הרשום בפנקס עורכי הדין, אחד לפחות מחברי הועדה יהיה רופא, ואחד לפחות תושב ישוב שהוטל עליו צו שמירה; ובלבד שרוב חברי הועדה לא יהיו עובדי המדינה או עובדי הרשות המקומית הנוגעת בדבר או חבריה.

רשות שמירה

ביצוע הסדר

הגבלת החובה מבחינת הגיל והמין

הגבלת החובה מבחינת הבריאות

הגבלת החובה מבחינת הזמן

התנדבות לשמירה

כפיפות לחובת שירות בטחון

ועדות ערר

13. (א) הטוען שחובת השמירה הוטלה עליו שלא כדין, רשאי לערור לפני ועדת ערר. (ב) הגשת הערר לא תעכב מילוי חובת השמירה, אלא אם הורה על כך יושב ראש הועדה.
14. (א) שר המשפטים יקבע, בתקנות, את סדרי הדין בפני ועדת ערר; ועדת ערר תקבע בעצמה את סדרי דינה ככל שלא נקבעו בתקנות כאמור. (ב) לועדת ערר יהיו הסמכויות שאפשר להעניקן לפי סעיף 5 ו-5א לפקודת ועדות חקירה.⁴ (ג) הועדה רשאית לאשר את הטלת החובה, בתנאים או ללא תנאים, או לבטלה.
15. מי שקיים חובת שמירה מכוח חוק זה וגפגע תוך כדי קיומה, דינו כדין נפגע ספר כמשמעותו בחוק הגימלאות לנפגעי ספר, תשי"ז-1956,⁵ ודין הפגיעה כדין פגיעת ספר כמשמעותה בחוק האמור.
16. הרשות המקומית, בחוק העזר, ושר הפנים בצו הסדר, רשאים לקבוע כי העובר על הוראה מהוראותיו של חוק העזר או הצו, דינו - קנס 300 לירות, ואם כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור - מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.
17. תקנות שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז-1956⁶ (להלן - התקנות הפוקעות), וחוק להארכת תוקף של תקנות שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים) (מס' 2), תשכ"א-1961⁷ - בטלים.
18. (א) כל ישוב שערב תחילתו של חוק זה קיימה בו שמירה מכוח התקנות הפוקעות, יראו אותו כאילו ניתן עליו צו שמירה לפי חוק זה. (ב) חוק עזר שעמד בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח התקנות הפוקעות יראו אותו כאילו נכללו בו השינויים הנובעים מחוק זה.
19. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות הקובעות כללים בדבר דרכי מינויו, הרכבן וסמכויותיהן של רשויות השמירה.

דוד בן-גוריון חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁴ חוקי אי, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.
⁵ ס"ח 213, תשי"ז, עמ' 22.
⁶ ק"ח 603, תשט"ז, עמ' 766.
⁷ ס"ח 339, תשכ"א, עמ' 12.

חוק לתיקון תקודת הבנקאות (מס' 6), תשכ"א-1961 *

1. אחרי סעיף 3 לפקודת הבנקאות 1941 (להלן - הפקודה) יבוא:

- 3א. (א) לא ינהל אדם עסק של קבלת כספים בפקדון ושל מתן הלוואות כאחד בלי רשיון מאת הממשלה, אלא אם הוא מוסד בנקאי.
 (ב) לא יינתן רשיון לפי סעיף קטן (א) אלא לחברה או לאגודה שיתופית כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות.²
 (ג) ברשיון לפי סעיף קטן (א) יצויין המקום שבו ירשאי האדם לנהל את העסק ולא יעסוק בו אותו אדם ולא בעסק של קבלת כספים בפקדון או בעסק של מתן הלוואות מחוץ לאותו מקום אלא בהיתר מאת הממשלה.
 (ד) הממשלה רשאית לבטל רשיון שניתן לפי סעיף זה, אם הביטול דרוש לפי דעתה לטובת הציבור, ובלבד שלפני ביטול הרשיון תינתן לבעליו הזדמנות להגיש טענותיו בהגנה.
 (ה) הממשלה לא תחליט על מתן רשיון לפי סעיף קטן (א), על מתן היתר לפי סעיף קטן (ג) או על ביטול רשיון לפי סעיף קטן (ד), אלא לאחר התייעצות בועדת משנה של חמישה לכל היותר, שתמונה על ידי המועצה מתוך חבריה, ולא תכלול מנהל או עובד אחו של מוסד בנקאי.
 (ו) הממשלה רשאית, בצו לפטור מהוראות סעיף זה, כולן או מקצתן, סוגי בני אדם, שיפורשו בצו.
 (ז) העובר על הנוראות סעיף קטן (א) או (ג), דינו - מאסר שנתיים או קנס 4,500 לירות; נעברה עבירה על ידי חבר בניהול, אשם בעבירה גם כל מי שבעת ביצוע העבירה היה חבר מינהלה פעיל או מנהל עסקים של אותו חבר, אם הוכח שהעבירה נעברה בידיעתו או שלא בקט באמצעים נאותים למניעתה."

2. בסעיף 12 לפקודה -

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא:

"(1) מוסד בנקאי ואדם שקיבל רשיון לפי סעיף 3א (להלן בסעיף זה - מוסדות אשראי) ישלמו ב-15 באפריל של כל שנה אגרת רשיון, וכן אגרה נוספת בעד כל מקום נוסף על מקום העסקים הראשי שצויין ברשיון לפי סעיפים 3א (א) או 7 (א), או שניתן עליו היתר לפי סעיפים 3א (ג) או 7 (ב); שיעורי האגרות ייקבעו בצו על ידי שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, והוא רשאי לקבוע באותו צו שיעורי אגרה מופחתים לנבק שהוא חברה נכרית במידה שהדבר ייראה לו לפי היקף פעולות הבנק בישראל."

(2) בסעיפים קטנים (2), (3) ו-(4) בכל מקום שמדובר ב"מוסד בנקאי" קרי "מוסד אשראי".

* נתקבל בכנסת ניום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה'ת 450, תשכ"א, עמ' 128.
 1 ע"ר 1941, תרט' 1 מס' 1134, עמ' 185; ע"ר תש"ט, תרט' א' מס' 40, עמ' 90; ס"ח 150, תשל"ד, עמ' 88; ס"ח 191, תש"ז, עמ' 2; ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 174; ס"ח 338, תשכ"א, עמ' 114.
 2 חוקי א"י כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.

3. (א) חברה או אנודה שיתופית שעורב תחילת תקפו של חוק זה ניהלו עסק של קבלת כספים בפקדון ושל מתן הלוואות כאחד, והודיעו למפקח על הבנקים, תוך 60 יום מתחילת תקפו של חוק זה על מקומות עסקיהן, יראו אותן כאילו קיבלו רשיון לפי סעיף 3א (א) לנהל עסקיהן באותם מקומות.
(ב) מי שמסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) ישלם את אגרת הרשיון והאגרה הנוספת לשנת 1961 תוך 60 יום מפרסום צו כאמור בסעיף 12 (1).

4. תקפו של סעיף 3א (ג) יפקע ביום י' בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966).

הגבלת חוק

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

לוי אשכול
שר האוצר

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 2), תשכ"א-1961 *

1. בסעיף 1 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת המונח "שוטר" תבוא הגדרה זו:
"סוהר" - הנתון לשיפוט משמעתי לפי הסעיפים 32 ו-33 לפקודת בתי הסוהר, 1946.²
2. בסעיף 52 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
"אולם אם נשללה גימלה מאדם עקב החלטת בית הדין למשמעת, לא יורה הממונה על תשלום כאמור אלא על פי המלצת בית הדין למשמעת."
3. אחרי סעיף 59 א לחוק העיקרי יבוא:
"תחילה לגבי סוהרים
אלה:
- (1) בכל מקום שמדובר ב"שוטר" קרי "סוהר";
 - (2) בכל מקום שמדובר ב"משטרה" או ב"משטרת ישראל" קרי "שירות בתי הסוהר";
 - (3) בכל מקום שמדובר ב"מפקח הכללי של המשטרה" קרי "נציב בתי הסוהר";
 - (4) בכל מקום שמדובר ב"תפקיד משטרה" קרי "תפקיד פעיל סוהר";
 - (5) בכל מקום שמדובר ב"חוק המשטרה (נכים ונספים)", תשט"ו-1955³ קרי "חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים)", תש"ך-1960⁴;
 - (6) הסיפה לסעיף 58 (ב) המתחילה במלים "זהו נדון עליה למאסר של שלושה חדשים לפחות" לא תחול.

הוספת סעיף 59

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בתיון תשכ"א (18 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נהפרכו בה"ח 462, תשכ"א, עמ' 194.

1 ס"ח 188, תשט"ו עמ' 135; ס"ח 330, תשכ"א עמ' 51.
2 ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1432, עמ' 6.
3 ס"ח 180, תשט"ו עמ' 74.
4 ס"ח 306, תש"ך עמ' 37.

4. אחרי הכותרת "פרק חמישי: שונות" שבחוק העיקרי יבוא:

"הגדרות 259 ג. בפרק זה –

"ארגון ציבורי" – מוסד או ארגון שהממשלה אישרה אותו, כארגון ציבורי לענין פרק זה, משום שפעולותיו, כולן או מקצתן, הן לתועלת הציבור, ולרבות חלק מגוף זה."

5. אחרי סעיף 62 לחוק העיקרי יבוא:

א62. (א) שר האוצר רשאי להתקשר עם ארגון ציבורי בהסכם – כללי או מיוחד לאדם ששמו נקוב בהסכם – שלפיו תקופת עבודתו, כולה או מקצתה, של העובד מעבודה בארגון לשירות המדינה או להיפך תבוא בחשבון לענין זכויות לגימלאות, כולן או מקצתן, מן המדינה לפי חוק זה או מן הארגון שלא לפי חוק זה, וכן מקצתן מזה ומקצתן מזה, הכל לפי תנאים שיראו לקבוע בהסכם, לרבות תשלום ותחולה למפרע.

(ב) לענין סעיף קטן (א), דין הסכם כאמור עם קרן פנסיה או עם קרן תגמולים, שעובדי הארגון הציבורי קשורים בה או המשרתת את עובדי הארגון הציבורי – כדין הסכם עם הארגון הציבורי.

(ג) לא יתקשר שר האוצר בהסכם מיוחד לפי סעיף זה אלא בהסכמת האדם שעליו חל ההסכם.

(ד) בסעיף זה –

"תקופת עבודה" – תקופת עבודה בארגון ציבורי או תקופת שירות בשירות המדינה.

ב62. (א) הסכם לפי סעיף 62 א, דינו, לענין זכויותיו של האדם שההסכם חל עליו ושל שאריו, כדין הסכם שאף הם צד בו, ודין גימלאות המגיעות לאדם לפי ההסכם מאוצר המדינה – כדין גימלאות לפי חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) – אדם שפרש משירות המדינה ועבר לעבוד בארגון ציבורי, ואותה פרישה מהווה עילה לתשלום גימלה לפי חוק זה על השירות שממנו פרש, יהא זכאי לגימלה זו בלבד; אולם –

(1) אם העובד הודיע לממונה בכתב, תוך התקופה שנקבעה בהסכם הכללי, כי הוא בוחר בזכויותיו לפי אותו הסכם, יהא זכאי רק לזכויות אלה;

(2) אם הביא נציב השירות את ההסכם לידיעת העובד בדרך שתיקבע בתקנות, יהיה העובד זכאי לזכויותיו לפי ההסכם בלבד, זולת אם הודיע לממונה, תוך הזמן ובדרך שייקבעו בתקנות, כי הוא בוחר בזכויותיו לפי חוק זה ולא לפי ההסכם.

ג62. שר האוצר יקבע בתקנות את התנאים שבהם מותר להתקשר בהסכם מיוחד לפי סעיף 62 א.

ד62. שר האוצר רשאי לאצול מסמכויותיו להתקשר בהסכם מיוחד לפי סעיף 62 א.

ה62. הסכם כללי לפי סעיף 62 א טעון המלצת ועדת השירות ופורסם ברשומות.

הקניית זכויות לגימלה שלא על פי הסכם עם ארגון ציבורי

162. עבר אדם מעבודה בארגון ציבורי לשירות המדינה ולא חל על העברתו זו הסכם לפי סעיף 162א, יהא מותר, לעגין זכויותיו וזכויות שאיריו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, להביא בחשבון את תקופת עבודתו של אותו אדם בארגון הציבורי, כולה או מקצתה, הכל לפי תנאים וכללים שנקבעו בתקנות, לרבות תשלום ותחולה למפרע.

162. על אף האמור בסעיפים 162א עד 162, לא יהא אדם זכאי לגימלה גם מן המדינה וגם מן הארגון הציבורי בקשר לתקופה אחת, והכרירה בידו.

ביטול סעיף 71

6. סעיף 71 לחוק העיקרי – בטל.

הוראת מעבר

7. הסכם עם ארגון ציבורי שנערך לפני פרסום חוק זה ושהיה נערך כדין אילו סעיף 5 היה בתקפו אותה שעה, רואים אותו כאילו נערך כדין; אולם הוראה זו לא תחול על הסכם כללי, אלא אם פרסם ברשומות תוך שלושה חדשים מיום פרסום חוק זה.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק המים (תיקון מס' 2), תשכ"א-1961 *

הוספת סימן ג'
בפרק הריביעי

1. אחרי סעיף 124 לחוק המים, תשי"ט-1959, יבוא:

„סימן ג': תשלום מיוחד

124א. נציב המים רשאי להטיל תשלום מיוחד על מפיק או ספק אשר עשה אחד מאלה:

- (1) הפיק או סיפק מים בכמות העולה על הכמות המותרת להפקה או להספקה בהתאם לתנאי הרשיון שקיבל או התקנות שהותקנו לפי חוק זה;
- (2) סיפק לצרכן מים בכמות העולה על הכמות המותרת לספק לאותו צרכן בהתאם לתנאי הרשיון שקיבל או התקנות שהותקנו לפי חוק זה;
- (3) סיפק מים לאדם ששמו לא נכלל ברשימת הצרכנים שברשיון, אם היתה רשימה כזאת, מלבד אם הוחלף שם הצרכן כתוצאה מהעגרת הבעלות או ההחזקה בקרקע או בכספים להם מיועדת ההספקה.

124ב. (א) שיעורי התשלום המיוחד ייקבעו בתקנות על ידי שר החקלאות לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת.

(ב) שיעורי התשלום המיוחד יודרגו לפי כמות המים שהופקה או טופקה מעל למותר, ולפי יחסה של כמות זו לכמות המותרת להפקה או להספקה בהתאם לתנאי הרשיון או התקנות שהותקנו לפי חוק זה, וכן בהחזשב עם השימוש שהמים מיועדים לו.

* נחקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר בתפרסמו בה"ח תשכ"א, עמ' 260.
1 ט"ח 288, תשי"ט, עמ' 166; ט"ח 301, תשי"ד, עמ' 10.

1124. התשלום המיוחד ייגבה כאילו היה מס שפקודת המסים (גבייה) ², פרט לסעיף 12 שבה, חלה עליו.	גביית התשלום
1124. (א) ספק שהוטל עליו תשלום מיוחד, רשאי באישור נציב המים לגבות את סכום התשלום, כולו או מקצתו, מהצרכן שצרך את כמות המים אשר כגללה הוטל התשלום. (ב) לא יאשר נציב המים גביית התשלום כאמור, אלא לאחר שנתן לצרכן הזדמנות להביא לפניו טענותיו.	העברת התשלום על הצרכן
1124. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטתו של נציב המים לפי סימן זה, רשאי לערור עליה לפני בית הדין חוך ששים יום מיום שנמטרה לו הודעה על החלטה. (ב) הערר אינו מעכב את גביית התשלום המיוחד בהתאם להחלטה, אלא אם הורה בית הדין לעכבה.	ערר
1124. מי שהוטל עליו תשלום מיוחד לפי סימן זה, לא יואשם לפי סעיף 156 ולא יבוטל רשיון ההפקה שניתן לו, בשל המעשה שבגללו הוטל בשל כך התשלום.	פטור מאישום פלילי וביטול רשיון
1124. סכומים שנתקבלו מהטלת תשלום מיוחד יועברו לקרן האיוון.	העברת התשלום לקרן האיוון

דוד בן-גוריון משה דיין
ראש הממשלה שר החקלאות

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² חוקי איי, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

חוק מפעלי ים המלח (ריבית על מניות), תשכ"א-1961 *

1. בחוק זה זהיה משמעוהו של כל מונח כמשמעוהו בפקודת מס הכנסה ¹ (להלן – הפקודה).	הגדרות
2. מניות שהוצאו על ידי מפעלי ים המלח בערבון מוגבל, רשאי שר האוצר לפטור מן המס העודף על 25% כל הכנסה שנתקבלה מן הריבית המשתלמת על מניות אלה בהתאם לסעיף 99 לפקודת החברות ².	פטור ממש הכנסה
3. לעבין סעיף 161 לפקודה דין ריבית ששולמה כאמור בסעיף 2 כדין ריבית על איגרות חוב.	גיבוי במקור חוב.

דוד בן-גוריון לוי אשכול
ראש הממשלה שר האוצר

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נחפסמו בה"ח 473, תשכ"א, עמ' 288.

¹ דיני מדינת ישראל, 6, תשכ"א, עמ' 120.

² חוקי איי, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.